

Η ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΚΑΙ Η ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ

Το παρόν δοκίμιο, με τίτλο «**Η ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΚΑΙ Η ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ**», αποτελεί τη συνεισφορά της ιστοσελίδας μας στο παγκόσμιο εγχείρημα απελευθέρωσης από τα κυρίαρχα στρεβλά νοητικά στερεότυπα για την ισχύ και την ασφάλεια.

«Συνήθως, έχουμε στον νου μας μια αρκετά μηχανιστική εικόνα όταν σκεφτόμαστε το θέμα της ισχύος και της δυνάμεως. Αυτή η προσέγγιση εστιάζεται, συχνά, στην εξέταση από μέρους μας μιας μικρής –χρονικά– περιόδου σε συνάρτηση με τη θεώρηση της μεγαλύτερης διάρκειας των οργανισμών και των συλλογικοτήτων. Το μοντέλο αυτό είναι αρκετά μηχανιστικό και γραμμικό και δεν αντιλαμβάνεται τα κρίσιμα σημεία, τις διακυμάνσεις, τις διακλαδώσεις, τους ολκούς και τις δομές διάχυσης, όπως θα έλεγε η θεωρία της πολυπλοκότητας και του χάους. Η εικόνα που έχουμε για την ισχύ είναι, συήθως, αδρή και απλοϊκή και μοιάζει να είναι «ρεαλισμός». Στην ουσία, είναι μια «ειδικευμένη άγνοια». Αυτή η άγνοια δεν είναι εγνωσμένη ή σοφή, είναι ένα δόγμα ισχύος με τη βαρβαρική ίσως αδρότητά του. Γι' αυτό και δεν διαβλέπουμε το πώς φαινόμενα ισχύος μετατρέπονται σε φαινόμενα ποιοτικής εξέλιξης.

Το ίδιο συμβαίνει στην εξέλιξη των βιολογικών οργανισμών και των συστημάτων όπου, εδώ, είχαμε ανατροπές από είδη στην πορεία επιβίωσής τους, λόγω αλλαγών περιβάλλοντος. Σε κάποιες περιπτώσεις, τα συγκριτικά πλεονεκτήματα μετατρέπονταν σε συγκριτικά μειονεκτήματα και, σε κάποιες άλλες, τα συγκριτικά μειονεκτήματα σε συγκριτικά πλεονεκτήματα· και στις τελευταίες λειτουργούν παράγοντες επιβίωσης και επικράτησης.

Μπορεί να πει κανείς, «άνευ βλάβης της γενικότητας», ότι τίποτε δεν είναι σταθερό. Αντίθετα με ότι συνήθως

πιστεύεται, η ομορφιά, η αλήθεια και το αγαθό είναι επίσης όψεις δυνάμεως. Εδώ βρίσκονται οι επιλογές μας. Η ηθική είναι δύναμη. Δεν έχει δύναμη μόνο η ανηθικότητα, όπως ισχυρίστηκε ο Νίτσε. Η ανηθικότητα και το κακό έχουν «κοντά ποδάρια». Το πέρασμα από τον περσοναλισμό της ισχύος στην ισχύ των ιδιοτήτων με μια θεμελιώδη πνευματική ελευθερία –εκφρασμένη ως θέληση για το καλό– είναι η δόξα του ανθρώπου. Υπό αυτή την έννοια, η δύναμη δεν θα τον τυφλώνει, αλλά θα λειτουργεί ως ζωτικότητα έμπνευσης, αναδεικνύοντας την ομαδικότητα και την εσωτερικότητα σε συνθετική και απελευθερωτική ισορροπία.

Στην πραγματικότητα, μπορούμε να αναγνωρίσουμε ότι η νίκη, αυτή καθεαυτήν – και όχι μόνο ως μια διαμεσότητα σε μια διαμάχη, σε μια σύγκρουση, σε έναν πόλεμο – είναι ήττα. Είναι ήττα του εαυτού μας, από την οποία πρέπει να απελευθερωθούμε.

Η νέα κουλτούρα ισχύος απαιτεί μια βιωματική αρμονική εσωτερικότητα, συνεργατικότητα και σύνθεση. Χρειαζόμαστε έναν νέο πολιτισμό, μια νέα δύναμη που να μας απελευθερώσει από τις ατέλειες της δύναμης. Οι ατέλειες της δύναμης δεν είναι η έλλειψη ισχύος, αλλά η ίδια η δύναμη ως μονοδιάστατη έκφραση της ύπαρξης. Το ζητούμενό μας είναι η σύνθεση και η εναρμόνιση της δύναμης με όλες τις υπόλοιπες όψεις του Είναι και της Ζωής. Η δημιουργία είναι μια νίκη. Η δημιουργία της ομορφιάς και η ομορφιά της ζωής είναι μια νίκη. Η αγάπη είναι μεγάλη νίκη, είναι ο θρίαμβος του Είναι.»

Ακολουθούν τα άρθρα του δοκιμίου:

1. –Το ανθρωπολογικό στοιχείο της ισχύος
2. – Ολιστικές όψεις της πραγματικής ισχύος
3. –Ο Χρυσός κανόνας της στρατηγικής ισχύος
4. –Η αντιστροφική μόχλευση της ασυμμετρίας ισχύος
5. –Ισχύς: Μύθος και πραγματικότητα
6. –Η ισχύς ως εντροπία για τον εαυτό της
7. –Μοντέλα ανάδυσης της ισχύος
8. –Η ισχύς και η ειδωλοποίηση του είναι